

FILMOTEKA NARODOWA

KINO ILUZJON

marzec 2017

ILUZJON
MUZEUM SZTUKI FILMOWEJ

Kasa kina czynna od godz. 11.00
Rezerwacja biletów: iluzjon.rezerwacje@fn.org.pl; 22 848 33 33
ZASTRZEGAMY SOBIE MOŻLIWOŚĆ ZMIAN W PROGRAMIE

Kino Iluzjon FilMOTEKI Narodowej
ul. L. Narbutta 50a
www.iluzjon.fn.org.pl

ILUZJON

PRZECHODZIEŃ

DZIEŃ

EŃ

ANDRZEJ TITKOW

2 - 31 MARCA 2017

KINO ILUZJON FILMOTEKI NARODOWEJ

fot. Krzysztof Sorafin / Forum

Przechodzień. Andrzej Titkow

Debiutował w roku 1971 filmem dokumentalnym „W takim niedużym mieście”. Ma w swoim dorobku osiemdziesiąt dokumentów, kilka fabularnych filmów telewizyjnych (w tym serial „Układ krążenia”), film kinowy „Światło odbite”, spektakle teatralne i telewizyjne, a także kilka tomików poezji. Jak sam mówi: „Nie ma ważniejszego tematu dla kina i sztuki w ogóle, jak człowiek, jego wewnętrzne niepokoje, uwikłanie w otaczający go świat, ludzka walka o własne istnienie, o godność, o swój własny głos, ludzka samotność i ludzka wspólnota”. Jego twórczość nie jest przyporządkowana do żadnego nurtu, idzie własną drogą. Titkow mówi o sobie, że bycie outsiderem w jakiś sposób zostało mu narzucone, ale wartością, jaką w tym dostrzegł, jest wolność. W swoich filmach dokumentalnych i fabularnych przygląda się człowiekowi i przez pryzmat losów pojedynczych postaci ukazuje problemy uniwersalne. Tworzy duchowe biografie bohaterów, wśród których znajdują się m.in. literaci: Tadeusz Konwicki („Przechodzień”), Hanna Krall („Dowody na istnienie Hanny K.”), Marek Hłasko („Piękny dwudziestoltni”), Andrzej Bursa („Z pamięci”), Gustaw Herling-Grudziński („Pamiętnik pisany pod wulkanem”), Igor Newerly („Z uczy bogów”), czy muzycy: Jan Borysewicz („Mniej niż zero”), Martyna Jakubowicz („W baśniach i na taśmie”), zespół Osjan („Jam Osjan”). Titkow nie jest wyłącznie autorem filmowych portretów ludzi sztuki, interesuje go przede wszystkim człowiek jako jednostka. W poruszającym „Daj mi to” z roku 1988 – dla samego Titkova najważniejszym filmem w karierze – przygląda się uczestnikom psychodramy prowadzonej przez Wojciecha Eichelbergera; po latach wróci do tych samych bohaterów w filmie „Masz już to?”. Z kolei w „Wolnym zawodzie” bohaterką uczynił prostytutkę. Andrzej Titkow to twórca wrażliwy na losy bohatera i jego wewnętrzny świat, tworzący kino kreacyjne, wolne od definicji, osobiste.

W marcu zapraszamy do kina Iluzjon na retrospektywę Andrzeja Titkova. Przegląd filmowy uzupełni wystawa fotosów, która będzie dostępna do końca miesiąca we foyer kina. Wybranych projekcjom będą towarzyszyły spotkania z reżyserem.

Klub Seniora

Vive la France! to hasło przewodnie drugiego sezonu „Klubu Seniora” w kinie Iluzjon Filmoteki Narodowej, organizowanego pod patronatem Ambasady Francji. W ramach cyklu co miesiąc prezentujemy filmy wybitnych francuskich reżyserów, a każde ze spotkań poprzedzone jest miniwykładem, podczas którego widzowie mogą dowiedzieć się, jak powstawało prezentowane dzieło, a także co sprawiło, że jego twórcy na zawsze zapisali się na kartach historii kinematografii. 30 marca o godz. 11.00 zapraszamy na projekcję filmu „Hiroshima, moja miłość” (1959) w reżyserii Alaina Resnais.

GDZIE JEST PROFESOR HAMILTON?

Luis García Berlanga

Luis Garcia Berlanga (1921–2010) urodził się w hiszpańskiej Walencji. Reżyser i scenarzysta, jeden z najważniejszych twórców w historii kina hiszpańskiego. Debiutował w 1951 roku filmem „Ta szczęśliwa para”, który zrealizował razem z Juanem Antoniem Bardemem. Obaj twórcy, mocno ograniczani przez cenzurę, byli inicjatorami zmian w kinie swojego kraju – określani byli jako odnowiciele narodowej kinematografii po hiszpańskiej wojnie domowej. W latach 50. i 60. Berlanga specjalizował się w satyrycznej komedii społecznej o akcentach politycznych. W okresie reżimu frankistowskiego ostrze swej ironii kierował przeciwko cenzurze, sztygąc sobie z niej poprzez budowanie wieloznacznych sytuacji i enigmatycznych dialogów. Zrealizowana przez niego w 1962 roku „Uczta wigilijna” pozostaje – obok „Viridiana” Luisa Buñuela – jedną z najambitniejszych pozycji hiszpańskiej kinematografii.

W programie:

Witaj nam, Mr. Marshall (Bienvenido, Mister Marshall)

Hiszpania 1953

Gdzie jest profesor Hamilton? (Calabuch) Hiszpania/Włochy 1956**Uczta wigilijna (Plácido)** Hiszpania 1962**Kat (El verdugo)** Hiszpania 1963

Retrokino. Filmy przedwojenne w nowej odsłonie

Dziesięć milionów klatek filmowych na dwustu kilometrach odrestaurowanych taśm – to bilans prawie siedmioletniej pracy Filmoteki Narodowej nad najstarszymi polskimi filmami fabularnymi. Przeszły one gruntowną renowację za sprawą realizowanego przez Filmotekę projektu „Nitrofilm”, którego celem była konserwacja i cyfryzacja tych bezcennych zabytków. W każdą niedzielę o godz. 16.00 prezentujemy jeden z kilku przedwojennych filmów zaplanowanych w programie, a każdy z nich w nowej jakości obrazu i dźwięku. W marcu zapraszamy na film „Ludzie Wisły” (1938) w reżyserii Aleksandra Forda i Jerzego Zarzyckiego – historię osadzoną w realiach codziennego życia pracowników i właścicieli barek żegluga śródlądowej na Wiśle. W jednej z głównych ról wystąpiła Stanisława Wysocka, należąca do najwybitniejszych polskich aktorek i reżyserkę teatralnych pierwszej połowy XX wieku. W obsadzie znaleźli się także Jerzy Pichelski, prezentujący nowy typ szorstkiego amanta, i niezapomniana Ina Benita. Przed każdym seansem wyświetlimy jeden z odcinków programu „Z miłości do kina”, w którym zdradzimy tajniki digitalizacji oraz ciekawostki dotyczące produkcji prezentowanego filmu.

Kultura Dostępna

10 złotych – tyle wystarczy, żeby raz w tygodniu zobaczyć w kinie Iluzjon najciekawsze polskie filmy ostatnich lat. W ramach programu, który jest prowadzony przez Narodowe Centrum Kultury, w każdy czwartek można obejrzeć cenione przez krytyków i nagradzane na międzynarodowych festiwalach filmy polskiej produkcji. W marcu będzie można zobaczyć następujące filmy:

Słońce, to słońce mnie oślepiło, reż. Anna Sasnal, Wilhelm Sasnal, Polska 2016**Wołyń, reż. Wojciech Smarzowski,** Polska 2016**Zaćma, reż. Ryszard Bugajski,** Polska 2016**Wszystkie nieprzespane noce, reż. Michał Marczak,** Polska 2016

RIO ESCONDIDO

Emilio Fernández

Emilio Fernández (1904–1986), reżyser, scenarzysta i aktor filmowy, to nie tylko jedna z najbardziej znanych postaci w historii meksykańskiej kinematografii, lecz także artysta uznawany przez dziesięciolecia za rodzaj symbolu narodowego. Urodził się w stanie Coahuila, był synem Kreola i Indianki (stąd przydomek „El Indio”). W drugiej połowie lat 20. wyemigrował do Stanów Zjednoczonych. Pracował w Hollywood, grając liczne role epizodyczne. W swojej pracy aktorskiej umiejętnie łączył cechy meksykańskiego „machismo” z wdziękiem i humorem, co zjednywało mu rzesze wielbicieli. W Meksyku był znany jako jedna z najbardziej twórczych postaci lat 40. i 50., okresu, który stanowił tzw. złoty wiek kina meksykańskiego. Debiutował filmem „Wyspa namiętności” (1941). Międzynarodową sławę przyniosły mu dzieła opisujące losy żyjących w nędzy, ograniczonych przez zabobony i podziały klasowe meksykańskich wieśniaków. W filmach tych silnie kontrastował charaktery uosabiające dobro i zło. Jego długoletnim współpracownikiem był znakomity operator filmowy Gabriel Figueroa. Ich wspólny obraz „María Candelaria” zdobył główną nagrodę w Cannes w 1946 roku. Fernández zapamiętany został również z ról sadystycznych potentatów w filmach Sama Peckinpaha – „Dzika banda” (1969) i „Dajcie mi głowę Alfreda Garcii” (1974).

W programie:

María Candelaria (María Candelaria) Meksyk 1944**Pepita Jimenez (Pepita Jiménez)** Meksyk 1946**Perla (La perla)** Meksyk 1947**Rio Escondido (Rio Escondido)** Meksyk 1948**Maclovia (Maclovia)** Meksyk 1948**Paloma (Pueblerina)** Meksyk 1949**My dwoje (Nosotros dos)** Hiszpania/Meksyk 1955

Ukryte. Psychoanalityczne spotkania filmowe

12 marca o godz. 18.00 zapraszamy na kolejne spotkanie w ramach cyklu „Ukryte...”. Tym razem punktem wyjścia do dyskusji będzie film „Nakarmić kruki” (1975) Carlosa Saury. Po projekcji porozmawiamy m.in. o tym, kiedy wydarzenia z dzieciństwa nazywamy traumatycznymi. Poszukamy odpowiedzi na pytania: W jaki sposób dziecko mówi o swoim bólu i cierpieniu? Czy i kiedy jest w stanie samo pokonać lęk przed zmianami w świecie wewnętrznym i zewnętrznym? Co nas zżera od środka, gdy doświadczamy strat, na które nie mamy wpływu? To tylko kilka z problemów, które mogą nurtować odbiorcę filmu. Metoda, którą posłużył się Saura – reżyser i autor scenariusza – polega na prowadzeniu narracji z punktu widzenia dwudziestoletniej Any, która wspomina bolesne sytuacje rodzinne, których doświadczyła w okresie swojego dzieciństwa przypadającego na czasy dyktatury generała Franco. Dzięki temu zabiegowi widz znajduje się na pograniczu dwóch światów: świata realnego i świata iluzji. Dyskusję po filmie poprowadzi krytyczka filmowa Ola Salwa, a gościem specjalnym będzie psychoanalityczka Milena Gracka-Tomaszewska.

Cykl jest organizowany we współpracy z Polskim Towarzystwem Psychoterapii Psychoanalitycznej.

Młodzi gniewni. Młodzieżowy Klub Filmowy

Lubisz oglądać filmy i o nich dyskutować? Chcesz pisać o kinie, ale nie wiesz, czy robisz to dobrze? Zostań członkiem Młodzieżowego Klubu Filmowego. MKF „Młodzi gniewni” działa w kinie Iluzjon Filmoteki Narodowej od marca 2014 roku jako cykl spotkań organizowanych z myślą o młodzieży ze szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Program adresowany jest do nastoletnich kinomanów zainteresowanych świadomym odbiorem sztuki filmowej i swobodną dyskusją o kinie. Zaprezentujemy głównie współczesne produkcje, które wyróżniają się zarówno niebanalnymi rozwiązaniami formalnymi, jak i poruszaną tematyką. Dyskusję po każdym seansie poprowadzi publicystka popkulturowa Kaja Klimek.

Dotychczasową formułę „Młodych gniewnych” rozszerzamy o warsztaty, podczas których klubowicze będą bawić się kinem na różne sposoby – począwszy od zapoznania się z symboliką języka filmowego i tropami pomocnymi w jej odczytywaniu, przez realizację wciągających vlogów i pisanie niesztabowych recenzji, po opanowanie trudnej sztuki przeprowadzania wywiadów. Zajęcia poprowadzą doświadczeni krytycy i dziennikarze filmowi.

Na spotkania „Młodych gniewnych” zapraszamy od 7 marca, raz w miesiącu, we wtorki o godzinie 18.00. Natomiast pierwsze warsztaty odbędą się 11 marca o godzinie 10.00. Zaczniemy od nominowanego do Oscara i Złotego Globu filmu „Mustang” w reżyserii Deniz Gamze Ergüven.

Młodzieżowy Klub Filmowy „Młodzi gniewni” bierze udział w kampanii „Skrytkuj.pl!”, prowadzonej przez Filmotekę Narodową przy wsparciu Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej.

Mały Iluzjon, czyli kino dla najmłodszych

„Mały Iluzjon” to cykl rodzinnych warsztatów dla dzieci w wieku od 2 do 7 lat. Zajęcia odbywają się raz w tygodniu, a każde z nich to nowy temat i wiele niespodzianek. Za każdym razem rozpoczynamy seansem znanych polskich bajek. Podczas zabaw zapraszamy do wspólnych występów na scenie, śpiewania piosenek i warsztatów plastycznych. W każdą kolejną sobotę w Iluzjonie czekać będzie na dzieci ogromny pluszowy Miś i animatorzy Misiowych Przyjaciół. Różnorodne zajęcia i dodatkowe atrakcje pozwolą spędzić sobotnie przedpołudnia w miłej i rodzinnej atmosferze. Wszystkie dzieci otrzymają Misiowy Paszport, w którym będą zbierać pieczątki za udział w zajęciach, a po zdobyciu sześciu stempeków będą mogły odebrać nagrodę od naszych partnerów z firmy Granna, wydawnictwa Nasza Księgarnia i innych przyjaciół Misia.

Ok! Doki – filmy dokumentalne dla dzieci i rodziców

Filmy dokumentalne, w których głównymi bohaterami są dzieci, a wydarzenia ukazywane są z ich punktu widzenia, to wciąż rzadkość w polskich kinach. „Ok! Doki” to cykl spotkań z filmami dokumentalnymi dla dzieci, na które zapraszamy również rodziców i dziadków. Chcemy, aby film stał się punktem wyjścia do wspólnych dyskusji, podczas których dzieci i dorośli będą mogli skonfrontować swoje spojrzenia na świat. Będziemy rozmawiać o sile pasji, pokonywaniu słabości i o tym, czego możemy uczyć się od siebie nawzajem. Na projekcje filmów zapraszamy dzieci w wieku 6–12 lat wraz z ich rodzicami. Młodsze dzieci, w wieku od 2 lat, będą mogły bawić się pod opieką doświadczonych animatorek we foyer kina.

Blok: Siłę mam w sobie, 12 marca, godz. 11.00

Głos Bente (Bente's stem) reż. Marijn Frank, Holandia 2012**Johan (Johan)** reż. Sjoerd Niekamp, Holandia 2014